

Hřiště „Za Václavojc“

Členové Dělnické tělocvičné jednoty (DTJ) po svém vzniku r. 1908 cvičili, kde se dalo. Na průseku v lese, na poli „Na drahách“, na hřišti vedle školy i na malém plácku v lomu za statkem Václavovic. Z průseku je vyháněl hajný, pole „Na drahách“ bylo daleko, malé hřiště u školy nevyhovovalo, protože bylo hned plné přihlížejících. A v lomu pásly děti housata a husy.

Tento rok je významný tím, že za spolupráce tlučenského starosty Františka Trávy se podařilo dne 12. července 1924 zakoupiti od dr. Lobkowicze již dříve pronajatý pozemek ve starém lomu za Václavovic statkem. DTJ tedy získala malý plácek, pastvisko, stráň, rokli, skály a lesík, to vše o výměře 3584 sáhů, což jest asi 13 200 m². Vzniklá finanční potíž se zaplacením 10 752 Kč se překonala obětavostí celé řady členů a korporací (zájmových sdružení), kteří podle svých možností zapůjčili jednotě značný obnos.

V r. 1926 založen v DTJ fond „střádalů“ na cestovní účely. Fond se velice osvědčil, a to nejen pro zájezdy či výpravu na Dělnickou olympiádu. Úroky z uložených peněz totiž získávala jednota pro svoji potřebu, a tak se umožnilo splácet nejen dluhy vzniklé při stavbě, ale občas i platit práci členům, kteří ztratili práci a pracovali na budování hřiště.

Na svém vlastním, dělnickému spolku náležejícímu pozemku se může mládež proběhnouti a věnovati se hrám podle své chuti, aniž by je někdo vyháněl. Tím dosáhli prvního cíle a přikročili k úpravě cvičiště. Mnoho občanů nevěřilo, že by se dalo tohle místo v lomu upravit ke cvičení. Jednotáři se pustili s ohromnou chutí do práce. Nezaměstnaní pracovali ve všední dny, dělníci a horníci tu pracovali v neděli dopoledne. Denně tu bojovalo s přírodou 50 párů rukou. Krumpáčem ani ocelovými klíny se pískovcová skála nedala odlamovat. Proto se tvrdé skály navrtávaly a v dírách v nich vybuchovaly dynamitové patrony. Skály ustupovaly, rokle se zaplňovala a získávala se rovinka pro cvičiště.

8. července 1928 se již na malém upraveném plácku konalo první veřejné vystoupení našich jednotářů. Byli hrdí nejen na provedení tělocvičných skladeb, ale i na svoji dosud vykonanou práci při budování hřiště.

V květnu 1930 se měl konat v obci slet III. okrsku sokolstva západočeské župy. Sokolové neměli dostatečně velké cvičiště, tak se 14. prosince 1929 dotázali výboru DTJ, zda by mohli využít vznikající jednotářské hřiště, které ale ještě nebylo dohotoveno. Tělocvikáři se vždycky dohodnou, a tak se 25. května 1930 mohly konat velkolepé sokolské slavnosti v prostorách těžce vydobytých jednotáři. Krojovaný průvod prošel obcí na hřiště DTJ, přesně zacvičené skladby, krásné počasí a závěrečná taneční veselice U Rádlů a v novém Lidovém domě završily podařenou sokolskou slavnost.

Další velkou slavností na stále se zvětšujícím hřišti DTJ „Za Václavoje“ se stalo veřejné vystoupení 4. června 1933 k 25. výročí DTJ Tlučná. Vystoupilo na něm 259 příslušníků naší jednoty. Všechny sestavy i hudební doprovod byly vlastní tvorbou cvičitelského sboru. Veřejné cvičení se velice líbilo jak technickou vyspělostí, tak i ukázněností a také obecenstvu předvedeným hřištěm. V červenci 1935 využili jednotáři příležitost podat žádost o státní příspěvek na nouzové práce při úpravě cvičiště. Žádost byla příznivě vyřízena. Tím řada nezaměstnaných jednotářů získala alespoň trochu finanční pomoci.

Postupně vznikala i svah pro tribuny s 2000 místy pro sedící diváky a další zatravněné plochy, kam bylo možné si sednout či lehnout a sledovat program na hřišti. Místa k stání s překrásným výhledem byla i nahoře na skále.

Na úpravě hřiště od r. 1924 do r. 1935 odpracovali členové jednoty úctyhodných a tvrdých 20 437 hodin.

14. června 1936 konaly se u nás na dohotoveném hřišti „Tělocvičné slavnosti 40. okresu DTJ“. Z naší jednoty se zúčastnilo 28 mužů, 36 žen, 25 dorostenců, 35 dorostenek, 67 žáků a 76 žaček. Na této tělocvičné slavnosti cvičilo celkem 5104 cvičenců a přihlíželo asi 10 000 diváků. O této slavnosti psaly mnohé noviny. Napsal o ní i novinář Vilda Přibán v nejrozšířenějším plzeňském deníku Nová doba: **„Tlučenští jednotáři jsou jako maják, ukazují mnohým zbloudilým jednotám schůdnou cestu na slunce a do světla. Děkuje vám za to, hoši a děvčata z Tlučné.“**

Později skončil v německém koncentračním táboře, z kterého už se nevrátil.